

Bài giảng Thánh Ephiphanius thành Cyprus cho Thứ Bảy Tuần Thánh

Một Bài Giảng của Cha chúng ta giữa các Thánh, Epiphanius, Tổng Giám Mục của Cyprus

Link bài viết: https://www.holycross.org/blogs/spiritual-articles/sermon-of-st-epiphanius-of-cyprus-for-holy-saturday#_ftnref51

Về ngày Táng xác Thân thể Chúa Giê-su Ki-tô, Đấng Cứu thế và là Thiên Chúa chúng ta

Về Thánh Giô-xép thành Arimathea và Ni-cô-đê-mô¹

Và về sự kiện Chúa xuống Địa Ngục, điều đã xảy ra một cách kỳ diệu sau Cuộc Khổ Nạn cứu độ của Ngài!

Đây là gì? Một sự im lặng bao trùm khắp địa cầu. Đây là gì? Không một thanh âm nào, cùng với nó là sự tĩnh lặng. Im lặng bao trùm, vì Đức Vua đương ngủ. Địa cầu run sợ và đứng im², khi Thiên Chúa đang an giấc trong thân thể con người. Thiên Chúa chết, trong thân xác con người, và Địa ngục náo động. Thiên Chúa đã ngủ một giấc ngủ ngắn, để rồi đánh thức toàn thể những linh hồn thuộc về thế giới cổ xưa.

Đâu rồi những náo động của ngày hôm qua, những tiếng kêu la, những tiếng hô hào chống lại Chúa Ki-tô, hồi những kẻ phạm tội? Đâu rồi các đám đông, các kẻ xách động bạo loạn, các binh đoàn, các vũ khí và giáo mác? Đâu rồi các vị vua, các thầy tư tế, các quan xét đáng bị xét xử? Đâu rồi các ngọn đuốc, các thanh gươm, những tiếng hô hào hỗn loạn? Đâu rồi các đám đông, các lời chế giễu, những người lính kiêu căng?

Thật trong mọi sự, và thật trong lẽ thật, các người đó đã tưởng tượng những điều vô ích và vô nghĩa³. Họ vấp ngã nơi viên đá góc là Đức Ki-tô⁴, và đã bị vỡ tan. Họ va vào Tảng Đá vững chắc, nhưng sóng của họ tan thành bọt. Họ đập vào Đe không thể phá hủy, nhưng chính họ bị vỡ nát. Họ nâng Tảng Đá lên trên Cây, nhưng nó rơi xuống và nghiền nát họ. Họ trói Sam-sôn vĩ đại, Mặt Trời Công chính, và Thiên Chúa⁵, nhưng Ngài đã tháo gỡ những xiềng xích cổ xưa, và tiêu diệt người Philistin và những kẻ vi phạm. Mặt Trời Công chính đã lặn dưới mặt đất, và mang đến bóng tối sâu thẳm cho người Do Thái.

Hôm nay là sự cứu rỗi cho những người trên Trái Đất, và những người của thời đại cổ xưa dưới lòng đất. Hôm nay là sự cứu rỗi cho thế giới, cả thế giới thấy được và không thấy được. Chúa Tể đã đến với chúng ta hai lần, hai lần sắp đặt, hai lần tình yêu dành cho con người, hai lần hạ mình xuống, và cũng vậy Chúa viếng thăm con người—from thiên đàng xuống đất, và từ đất xuống dưới lòng đất.

¹ Được dịch từ văn bản tiếng Hy Lạp quan trọng trong André Vaillant, “L’homélie d’Epiphane sur l’ensevelissement du Christ,” Radovi Staroslavenskog Instituta, 3 (1958). Một bản pdf tác phẩm của Vaillant, bao gồm một văn bản quan trọng của phiên bản Slavơ, cũng như bản dịch tiếng Pháp của riêng Vaillant về văn bản Slavơ, có thể được tìm thấy tại đây: https://hrcak.srce.hr/index.php?show=clanak&id_clanak_jezik=21478

² Tham khảo Thánh Vịnh 75:10. Tất cả các tham chiếu Thánh Vịnh đều theo số thứ tự Bản Bảy mươi. Các bài đọc Cựu Ước của Bản Bảy mươi được trích ra như vậy

³ Tham khảo Thánh Vịnh 2:1 Sao chư dân lại ồn ào náo động? Sao vạn quốc dám bày kế viển vông?

⁴ Tham khảo Rô-ma 9:32 Họ đã vấp phải hòn đá làm cho vấp

⁵ “Sam-sôn” nghĩa là “Mặt trời” trong tiếng Híp-ri; Chúa Ki-tô được xem là “Mặt trời công chính” (Tham khảo Ma-la-khi 3:19)

Chúa đến gần, và cổng Địa Ngục mở toang. Hỡi những người của thời cổ xưa đang ngủ, hãy vui mừng! Những ai ngồi trong bóng tối, và bị cái chết chôn vùi, hãy nhận ánh sáng vĩ đại này!⁶ Chúa Tể ở cùng nô lệ của Ngài, Thiên Chúa với những người chết, Sự Sống với những người phàm, Đấng Vô Tội với những kẻ có tội, Ánh Sáng không bao giờ tàn lụi với những ai trong bóng tối, Đấng Giải Thoát với những người bị giam cầm, Đấng cao hơn cả các tầng trời⁷ với những người ở nơi sâu thẳm nhất.

Khi Đức Ki-tô còn ở trên Trái Đất, chúng ta đã tin vào Ngài; giờ đây khi Đức Ki-tô ở giữa những kẻ chết, chúng ta hãy đi cùng Ngài. Hãy học hỏi những bí ẩn ở đó, hãy đến để biết những kỳ diệu của Thiên Chúa ẩn giấu dưới lòng đất, hãy nhìn xem, Chúa cũng mang những tin mừng đến cho những người ở Âm Phủ. Vậy thì sao? Có phải Thiên Chúa đã cứu tất cả mọi người mà không ngoại trừ khi Ngài xuất hiện tại Địa Ngục? Không phải vậy, mà ngay cả ở đó, chỉ những ai tin mới được cứu.

Hôm qua, Ngài đã thể hiện những điều của sự tiết chế: hôm nay, những điều của quyền uy; hôm qua, những điều của sự yếu đuối: hôm nay, những điều của quyền lực; hôm qua, những điều của nhân tính: hôm nay, những điều của thần tính. Hôm qua, Ngài bị tát: hôm nay, Ngài đánh vào nơi cư ngụ của Địa Ngục bằng tia chớp của thần tính Ngài. Hôm qua, Ngài bị trói: hôm nay, Ngài trói chặt tên bạo chúa bằng những sợi dây không thể phá vỡ. Hôm qua, Ngài bị kết án: hôm nay, Ngài ban sự tự do cho những kẻ bị kết tội. Hôm qua, thuộc hạ của Phi-la-tô chế giễu Ngài: hôm nay, những người canh giữ Địa Ngục run sợ khi thấy Ngài.⁸

Hãy đến, nghe câu chuyện cao cả về Cuộc Khổ Nạn của Đức Ki-tô, hãy nghe và ca ngợi Ngài, hãy nghe và tôn vinh Ngài, hãy nghe và tuyên bố những kỳ diệu lớn lao của Thiên Chúa: làm sao Luật Pháp thoái lui, làm sao Ân Sủng thịnh vượng; làm sao các hình bóng biến mất⁹, làm sao sự thật được giảng dạy; làm sao bóng tối rút lui¹⁰, làm sao Mặt Trời chiếu sáng thế giới; làm sao Giao Ước Cũ kết thúc, làm sao Giao Ước Mới được thiết lập; làm sao những điều cũ qua đi¹¹, làm sao những điều mới nở rộ.

Có hai dân tộc hiện diện tại Xi-ôn vào thời điểm Cuộc Khổ Nạn của Đức Ki-tô, đó là dân Do Thái và dân Ngoại; hai vị vua, Phi-la-tô và Hê-rô-đê; hai thầy tư tế, An-na và Cai-pha, cũng có thể có hai Lễ Vượt Qua — một cái đang kết thúc, và một cái của Đức Ki-tô, vừa mới bắt đầu.

⁶ Tham khảo Lu-ca 1:79 ...soi sáng những ai ngồi nơi tăm tối và trong bóng tử thần, dẫn ta bước vào đường nẻo bình an, cũng xem I-sai-a 9:1 Dân đang lần bước giữa tối tăm đã thấy một ánh sáng huy hoàng; đám người sống trong vùng bóng tối, nay được ánh sáng bừng lên chiếu rọi.

⁷ Tham khảo Ê-phê-xô 4:10 Đấng đã xuống cũng chính là Đấng đã lên cao hơn mọi tầng trời để làm cho vũ trụ được viên mãn.

⁸ Tham khảo Gióp 38:17 Có ai từng mở cho người lười vào âm phủ và người thấy được cửa dẫn tới âm ty?

⁹ Tham khảo Híp-ri 9:24 Quả thế, Đức Ki-tô đã chẳng vào một cung thánh do tay người phàm làm ra, vì cung thánh ấy chỉ là hình bóng của cung thánh thật. [αντιτυπα, antitypes]

¹⁰ Tham khảo Híp-ri 10:1 Lê Luật chỉ phác họa mờ những phúc lộc của thế giới tương lai, chứ không phản ánh chính xác những thực tại đó

¹¹ Tham khảo 2 Cô-rin-tô 5:17 Cho nên, phàm ai ở trong Đức Ki-tô đều là thọ tạo mới. Cái cũ đã qua, và cái mới đã có đây rồi.

Hai hy tế đã được hoàn thành tối hôm đó, vì có hai sự cứu rỗi đang hoạt động— một của người sống, và một của người chết.

Người Do Thái trói một con chiên và giết nó làm lễ tế, trong khi người Dân ngoại tế lễ Thiên Chúa trong xác thịt. Một bên nhìn vào cái bóng, trong khi bên kia chạy đến Mặt Trời và Thiên Chúa. Người Do Thái trói Chúa Ki-tô và gửi Ngài đi, trong khi người Ngoại háo hức đón nhận Ngài. Một bên mang đến lễ tế là con vật, trong khi bên kia dâng hiến thân thể của Thiên Chúa; người Do Thái nhớ lại việc vượt qua từ Ai Cập, trong khi người Ngoại tuyên bố sự giải thoát khỏi sai lầm.

Và những điều này đã xảy ra ở đâu? Ở Xi-ôn, thành phố của vị Vua vĩ đại¹², nơi Ngài đã thực hiện sự cứu rỗi trên cõi đất¹³— Giê-su, Con Thiên Chúa, được biết đến giữa hai sự sống¹⁴: được công nhận là Sự Sống từ Sự Sống, sinh ra từ nguồn sống giữa Chúa Cha và Thánh Thần, hai Thực thể Sống động; được sinh ra trong máng cỏ giữa các thiên thần và con người; đặt làm đá góc tường giữa người Do Thái và người Ngoại; giảng dạy đồng thời giữa Luật Pháp và các Tiên Tri; tỏ mình trên đỉnh núi giữa Mô-se và Ê-li-a; được công nhận là Thiên Chúa bởi tên trộm khôn ngoan giữa hai tên trộm; ngồi như Quan Tòa vĩnh cửu giữa cuộc đời này và cuộc sống tiếp theo; và hôm nay thực hiện một cuộc sống và sự cứu rỗi hai lần giữa người sống và người chết. Cuộc sống hai lần, tôi nhắc lại; là được sinh ra hai lần, tức là, có một lần tái sinh; hãy lắng nghe sự thật của sự sinh ra hai lần này, và hoan nghênh những kỳ diệu.

Một thiên thần thông báo sự sinh ra của Chúa Ki-tô cho Ma-ri-a, mẹ của Chúa Ki-tô, và một thiên thần thông báo sự tái sinh của Chúa Ki-tô từ ngôi mộ cho Ma-ri-a Mác-đa-la. Ban đêm, Chúa Ki-tô được sinh ra tại Bê-lem, và một lần nữa ban đêm, Ngài được tái sinh từ cõi chết tại Xi-ôn. Trong một hang động bằng đá, Chúa Ki-tô được sinh ra, và trong một hang động bằng đá, Chúa Ki-tô được tái sinh. Ngài nhận dải khăn quăn khi được sinh ra, và Ngài cũng được quăn trong dải khăn quăn khi được chôn cất. Ngài nhận được một được khi sinh ra, và Ngài được xúc một được và lô hội khi được chôn cất. Khi sinh ra, có Giu-sê, người được cho là chồng của Ma-ri-a, ở bên Ngài; và giờ đây khi táng xác, đây là Giô-sép thành A-ri-ma-thê. Sự sinh ra của Ngài ở Bê-lem, nằm trong máng cỏ, như là cái nôi của Ngài, trong khi nơi Ngài giờ đây, như một máng cỏ¹⁵, là trong một hầm mộ. Những người chăn cừu đầu tiên rao giảng tin mừng về sự sinh ra của Chúa Ki-tô, và những người chăn cừu của tất cả mọi người, các môn đệ của Chúa Ki-tô, đầu tiên rao giảng tin mừng về sự tái sinh của Chúa Ki-tô từ cõi chết. Ở đó, thiên thần kêu "Vạn

¹² Tham khảo Thánh Vịnh 48:3 ...Núi Xi-on, bông lai cực bắc, là kinh thành của Đức Đại Vương.

¹³ Tham khảo Thánh Vịnh 74:12 Thế mà lạy Thiên Chúa, Vua chúng con từ muôn thuở, Đấng từng chiến thắng trên toàn cõi địa cầu

¹⁴ Tham khảo Kha-ba-cúc 3:2 Lạy ĐỨC CHÚA, con đã nghe truyền tụng về Ngài, công trình Ngài, lạy ĐỨC CHÚA, lòng con kính sợ! Qua mọi thời, xin cho tái diễn công trình ấy. Qua mọi thời, xin làm cho thiên hạ được tường! Trong con thịnh nộ, xin Ngài nhớ xót thương.

¹⁵ Tham khảo Mát-thêu 28:6 Người không có ở đây, vì Người đã trở dậy như Người đã nói. Các bà đến mà xem chỗ Người đã nằm

tuế!" với Trinh Nữ, và ở đây, Chúa Ki-tô, Thiên Thần ¹⁶kêu lên, kêu lên “ Vạn vạn tuế!" với những người phụ nữ.

Bốn mươi ngày sau khi sinh ra lần đầu, Chúa Ki-tô lên Giê-ru-sa-lem trên cõi đất, đến đền thờ, và thực hiện lễ tế của con đầu lòng, mang một đôi chim gáy đến Thiên Chúa; và bốn mươi ngày sau khi tái sinh từ cõi chết, Chúa Ki-tô lên Giê-ru-sa-lem trên trời, nơi Ngài chưa từng rời xa, vào nơi chí thánh thật sự, như con đầu lòng không tì vết về từ cõi chết¹⁷, và mang đến Thiên Chúa Cha Ngài, như hai con chim gáy không tì vết, linh hồn và thân thể chúng ta; và Thiên Chúa, Đấng Thượng cổ¹⁸, ôm Ngài trong vòng tay¹⁹, như ông Sy-mê-ôn già, tư tế tại đền thờ đã ôm Ngài, Cha đã ôm Con vào lòng không giới hạn của Ngài. Bây giờ, nếu chúng ta nghe những điều này như truyện ngụ ngôn, và không nghe trong đức tin, các con đầu không bị phá vỡ của ngôi mộ nơi xảy ra sự tái sinh vương giả của Chúa sẽ trở thành cáo buộc của mình. Vì như Chúa Ki-tô được sinh ra từ Trinh Nữ trong khi vẫn khóa chặt các then cửa mở ra cung lòng mẹ, sự tái sinh của Chúa Ki-tô diễn ra mà không phá vỡ các con đầu của ngôi mộ. Vậy hãy lắng nghe những lời tiên tri thiêng liêng về cách Chúa Ki-tô, Sự Sống, được đặt trong ngôi mộ, khi nào và bởi ai.

Khi chiều tới đến, có một người giàu có tên là Giô-xép²⁰; người đó mạnh dạn đến xin Phi-la-tô để đem thân thể của Chúa Giê-su đi an táng²¹. Người phàm đi vào với người phàm và xin nhận Thiên Chúa của người phàm. Đất sét xin đất sét cho mình nhận lấy Đấng Tạo Hóa của tất cả, một cọng rơm từ đồng rơm rạ tìm cách mang đi Ngọn Lửa thiên đàng, một giọt nước nhận cả Đại Dương. Ai đã từng thấy hoặc nghe điều tương tự? Một con người cho phép một con người khác được mang Đấng Tạo Hóa đi chôn. Một kẻ vi phạm luật pháp dám giao đi Đấng Lễ Luật đầy quyền năng. Một thẩm phán không công bằng gửi đi chôn cất vị Phán Quan của các thẩm phán như một người bị kết án.

Khi chiều tới đến, có một người giàu có tên là Giô-xép đã đến. Ông ấy thật sự giàu có, vì ông đã mang trên mình toàn bộ Thân Thể của Chúa. Thật sự giàu có, vì ông đã nhận được một thân xác mang hai bản tính của Chúa Ki-tô từ Phi-la-tô. Thật sự giàu có, vì ông đã được cho phép mang đi Viên Ngọc vô giá. Thật sự giàu có, vì ông đã mang đi cả một túi đầy kho báu của thần tính. Làm

¹⁶ Tham khảo I-sai-a 9:5 Vì một trẻ thơ đã chào đời để cứu ta, một người con đã được ban tặng cho ta. Người gánh vác quyền bính trên vai, danh hiệu của Người là Cố Vấn kỳ diệu, Thần Linh dũng mãnh, người Cha muôn thuở, Thủ Lãnh hòa bình

¹⁷ Tham khảo Cô-lô-xê 1:18 Người cũng là đầu của thân thể, nghĩa là đầu của Hội Thánh; Người là khởi nguyên, là trưởng tử trong số những người từ cõi chết sống lại, để trong mọi sự Người đứng hàng đầu.

¹⁸ Tham khảo Đa-ni-ên 7:9,22 Tôi đang nhìn thì thấy đặt những chiếc ngai và một Đấng Lão Thành an tọa. Áo Người trắng như tuyết, tóc trên đầu Người tựa lông chiên tinh tuyền. Ngai của Người toàn là ngọn lửa, bánh xe của ngai cũng rừng rực lửa hồng./ ...cho tới khi Đấng Lão Thành đến và có cuộc xét xử nhằm bênh vực chư thánh của Đấng Tối Cao, cho tới khi thời đến, thời mà chư thánh nắm được vương quyền

¹⁹ Tham khảo Lu-ca 2:28 ...thì ông ẵm lấy Hài Nhi trên tay, và chúc tụng Thiên Chúa rằng:

²⁰ Tham khảo Mát-thêu 27:57 Chiều đến, có một người giàu sang tới. Ông này là người thành A-ri-ma-thê, tên là Giô-xép, và cũng là môn đệ Đức Giê-su.

²¹ Tham khảo Mác-cô 15:43 nên ông Giô-xép tới. Ông là người thành A-ri-ma-thê, thành viên có thế giá của hội đồng, và cũng là người vẫn mong đợi Triều Đại của Thiên Chúa. Ông đã mạnh dạn đến gặp tổng trấn Phi-la-tô để xin thi hài Đức Giê-su.

sao ông không thể giàu có, khi ông đã có được Sự Sống và Sự Cứu Rỗi của thế giới? Làm sao Giô-xép không thể giàu có, khi ông đã nhận được thân xác Chúa như một món quà từ Đấng Nuôi Dưỡng và Chúa Tể của tất cả?

Khi chiều tối đến, vì Mặt Trời công chính đã lặn trong ngôi mộ; vì vậy, *có một người giàu có tên là Giô-xép, người A-ri-ma-thê²², là một môn đệ trong bí mật vì sợ người Do Thái²³; và cũng có Ni-cô-đê-mô, người từng đến gặp Chúa Giê-su vào ban đêm²⁴. Ôi bí ẩn ẩn giấu của những bí ẩn!* Hai môn đệ bí mật đến để giấu Chúa Giê-su trong ngôi mộ, giảng dạy qua việc chôn giấu thân xác của Chúa một nhiệm tích giấu kín trong thân xác nằm trong ngôi mộ, mỗi người đều vượt trội hơn người kia trong lòng nhiệt thành với Thiên Chúa—Ni-cô-đê-mô, hào phóng trong việc cung cấp một dược và lô hội, và Giô-xép, đáng khen ngợi vì sự táo bạo và dũng cảm của ông trước Phi-la-tô.

Bạn thấy đây, ông Giô-xép can đảm gạt bỏ hết sợ hãi, *đã mạnh dạn đến gặp Phi-la-tô và xin nhận thân thể của Chúa Giê-su²⁵*. Khi ông vào, ông đã hành động rất khéo léo, để đạt được mục tiêu mong muốn của mình. Do đó, ông không dùng những lời hoa mỹ và cao ngạo với Phi-la-tô, để không chọc giận ông ta và bị từ chối yêu cầu; ông cũng không nói, 'Hãy cho tôi thân thể của Chúa Giê-su, người mà cách đây không lâu đã làm tôi mặt trời, xé đôi tảng đá, làm rung chuyển đất, mở tung cửa mộ, và xé đôi màn che của đền thờ.'²⁶ Không có điều gì như vậy đã xảy ra khi ông yêu cầu Phi-la-tô. Vậy thì ông ấy đã yêu cầu những gì? Thực chất, chỉ là một yêu cầu nhỏ:

“Thưa phán quan, tôi đến để xin một ân huệ nhỏ từ ngài: Hãy cho tôi được chôn cất thi thể của người bị ngài kết án, Giê-su thành Na-da-rét, Giê-su nghèo khó, Giê-su lang thang, Giê-su treo trần trụi, Giê-su người bình thường, con trai của một thợ mộc, Giê-su tù nhân, Giê-su không nơi trú ngụ, một người lạ, vô danh giữa những người lạ, đang nằm treo ở đây, người đã bị khinh miệt và ghét bỏ bởi tất cả. Cho phép tôi được mang người này đi chôn cất: vì thi thể của một người vô danh này thì có ích gì cho ngài? Xin cho tôi thân xác người này: vì Ngài đến đây từ một đất nước xa xôi để cứu những người vô danh khác²⁷. Xin cho tôi người này: vì Ngài đã đi xuống bóng tối để kéo lên những người vô danh tiểu tốt. Xin cho tôi người này: vì Ngài thực sự là một người không ai màng đến. Xin cho tôi người lạ này, lạ vì nước Ngài nói đến không ai trong chúng ta hiểu thấu. Xin cho tôi người lạ này, lạ vì cha của Ngài không ai trong chúng ta hiểu thấu. Xin cho tôi người lạ này, lạ vì nơi và cách sống của Ngài không ai trong chúng ta biết. Xin cho tôi người

²² Xem 20

²³ Tham khảo Gioan 19:38 Sau đó, ông Giô-xép, người A-ri-ma-thê, xin ông Phi-la-tô cho phép hạ thi hài Đức Giê-su xuống. Ông Giô-xép này là một môn đệ theo Đức Giê-su, nhưng cách kín đáo, vì sợ người Do-thái. Ông Phi-la-tô chấp thuận. Vậy, ông Giô-xép đến hạ thi hài Người xuống.

²⁴ Tham khảo Gioan 3:2 Ông đến gặp Đức Giê-su ban đêm. Ông nói với Người: “Thưa Thầy, chúng tôi biết: Thầy là một vị tôn sư được Thiên Chúa sai đến. Quả vậy, chẳng ai làm được những dấu lạ Thầy làm, nếu Thiên Chúa không ở cùng người ấy.”

²⁵ Xem 21

²⁶ Tham khảo Mát Thêu 27:53 Sau khi Chúa trỗi dậy, các ngài ra khỏi mồ, vào thành thánh, và hiện ra với nhiều người.

²⁷ Nghĩa là Dân Ngoại; Tham khảo Ê-phê-xô rằng thươ ầy anh em không có Đấng Ki-tô, không được hưởng quyền công dân Ít-ra-en, xa lạ với các giao ước dựa trên lời hứa của Thiên Chúa, không có niềm hy vọng, không có Thiên Chúa ở trần gian này.

lạ này, lạ vì người đã sống một cuộc đời kỳ lạ giữa những người vô danh chẳng ai đoái hoài. Xin cho tôi người lạ thành Na-da-rét này, lạ vì khi Ngài được sinh ra, không ai trong chúng ta biết. Xin cho tôi người đã tự nguyện nhận mình là lạ trong số những kẻ vô danh này, *người không có nơi để gởi đầu*²⁸. Xin cho tôi người lạ này, người như một kẻ vô danh trong vùng đất xa xôi được sinh ra, vốn không nhà không cửa, chỉ có một máng cỏ làm chỗ nghỉ ngơi. Xin cho tôi người lạ này, người đã từ máng cỏ đó mà phải trốn chạy khỏi Hê-rô-đê như một kẻ chẳng ai màn đến.

"Xin cho tôi người lạ này, người từ nhỏ đã sống ở Ai Cập như một người không có quê hương xứ sở, không có thành phố, không làng mạc, không nhà cửa, không nơi ở, không người thân, sống ở nơi xa xôi với mẹ Ngài, mà vốn dĩ vẫn nắm quyền mọi thứ.²⁹ Xin hãy ban cho tôi, hỡi quan tổng trấn, thân xác người đã bị đóng đinh và trần truồng này, để tôi có thể che chở người đã che lấp đi sự trần trụi của bản chất tôi. Xin cho tôi người này, vừa là kẻ đã chết vừa là Thiên Chúa, để tôi có thể che chở người đã ném xa những tội lỗi của tôi.³⁰ Hãy cho tôi được chôn cất kẻ đã chết này, người đã chôn cất tội lỗi của tôi ở sông Gio-đan. Tôi cầu xin ngài cho một người chết, bị tất cả mọi người làm hại, bị bạn bè phản bội, bị môn đệ bán đứng, bị anh em truy đuổi, bị tội tở của chính mình đánh đập. Tôi cầu xin ngài, xin hãy cho tôi đem người chết này đi, người đã bị kết án bởi những con dân mà Ngài đã giải phóng khỏi ách nô lệ, người đã được cho uống giấm bởi những linh hồn Ngài đã nuôi dưỡng như trẻ sơ sinh, người đã bị vùi dập, giẫm đạp bởi những kẻ mà Ngài đã chữa lành, người bị bỏ rơi bởi các môn đệ của, người đã bị tước đoạt khỏi mẹ của chính Ngài. Tôi van nài ngài, hỡi Phi-la-tô, xin cho tôi một thân xác người chết treo trên cây, vì Ngài không có cha bên cạnh trên trái đất, cũng không có bạn bè, không môn đệ, không người thân, không ai để chôn cất Ngài, chỉ có một mình trên thế giới—người Con độc sanh của một Cha duy nhất—bản thân Ngài là Thiên Chúa, và không ai khác.

Khi Giô-xép nói những điều này với Phi-la-tô, Phi-la-tô ra lệnh giao thân thể rất thánh của Chúa Giê-su cho ông³¹. Sau đó, ông đi đến Gôn-gô-tha và đã tháo Thiên Chúa nhập thể từ Thập giá, và đặt trên mặt đất một Thiên Chúa trần truồng trong xác thịt, nhưng từ nay trở đi mãi không còn trần truồng nữa³². Và vì vậy, Đấng đã kéo tất cả mọi người lên trên được thấy nằm chổng chơ trên mặt đất³³; Sự Sống và Hơi Thở của tất cả tạm thời mất đi hơi thở; Đấng Sáng Tạo của các thiên thần nhiều mắt giờ đây không còn thấy gì; Sự Sống Lại của tất cả mọi người giờ đây nằm trên đất, bất động; Thiên Chúa, Đấng làm sống lại người chết, nay chết trong xác thịt; sấm rền

²⁸ Tham khảo Mát-thêu 8:20 Đức Giê-su trả lời: “Con chồn có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ tựa đầu.”

Tham khảo Lu-ca 9:58 Người trả lời: “Con chồn có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ tựa đầu.”

²⁹ Tham khảo 2 Cô-rin-tô coi như phải ưu phiền, nhưng kỳ thực chúng tôi luôn vui vẻ; coi như nghèo túng, nhưng kỳ thực chúng tôi làm cho bao người trở nên giàu có; coi như không có gì, nhưng kỳ thực chúng tôi có tất cả.

³⁰ Thánh Vịnh 85:3 Tội và dân Ngài, Ngài tha thứ, mọi lỗi lầm, cũng phủ lấp đi.

³¹ Tham khảo Mát-thêu 27:58 Ông đến gặp ông Phi-la-tô để xin thi hài Đức Giê-su. Bấy giờ, tổng trấn Phi-la-tô ra lệnh trao trả thi hài cho ông.

³² Nghĩa là ông Giô-xép đã che thân thể Chúa đi bằng vải liệm

³³ Tham khảo Gioan 12:32 Phần tôi, một khi được giương cao lên khỏi mặt đất, tôi sẽ kéo mọi người lên với tôi.”

bởi Lời Chúa, nay im lặng trong xác thịt; Đấng cầm giữ trái đất trong lòng bàn tay rộng lớn³⁴, nay được mang đi bởi tay của con người.

Hỡi Giô-xép, người đã xin và nhận³⁵: người có biết rõ người đã nhận lấy ai không? Ông chắc chứ? Khi ông tiến gần Thập giá và hạ Chúa Giê-su xuống, ông có biết lúc đó kẻ ông đang mang trên tay mình là ai không? Nếu ông thực sự biết ông đã cầm giữ ai, giờ đây ông thật giàu có. Nhưng làm sao ông cũng chuẩn bị cho việc an táng thân thể thần thánh và rất mực kính sợ của Chúa Giê-su? Đáng khen thay mục đích của ông, nhưng thậm chí đáng khen hơn nữa là sự táo bạo của linh hồn ông. Sao? Ông không run sợ khi mang trong tay mình Đấng làm run sợ cả các Minh Thần? Với nỗi kinh sợ nào ông đã cởi bỏ lớp áo rách nát của Thân xác thần thánh đó? Hay với sự kính trọng nào ông đã cố giữ vững ánh nhìn run rẩy của mình, để nhìn và khám phá bản tính xác thịt của Thiên Chúa trên mọi bản tính? Hãy nói cho ta biết, ôi Giô-xép, ông có chôn thân xác này về phía đông như một người chết, chôn xác Chúa Giê-su, vì Mặt Trời mọc từ đằng đông này không³⁶? Hay ông có dám đụng ngón tay mình vào, để đóng lại đôi mắt của Chúa Giê-su, theo phong tục của người chết, ông có dám chạm vào Đấng với ngón tay vô tội vết của Ngài đã mở mắt cho người mù? Ông có che đi miệng của Đấng đã mở miệng cho người câm không? Ông có quần lại bàn tay của Đấng đã làm duỗi ra bàn tay đã khô héo không? Hay ông có buộc lại, theo phong tục của người chết, đôi chân của Đấng đã làm cho đôi chân khập khiễng đi được không? Ông có mang lên giường tẩm liệm Đấng đã ra lệnh cho người bại liệt, 'Hãy nhấc giường của ngươi lên và đi'? Ông có đổ tràn một dược lên Một Dược thiên đàng, Đấng đã đổ mình ra và thánh hóa thế giới không? Ông dám lau khô nung long thần thánh và vẫn còn chảy máu của Chúa Giê-su, Đấng là Thiên Chúa đã chữa lành người phụ nữ bị băng huyết không? Ông có rửa sạch với nước thân thể của Thiên Chúa, Đấng rửa sạch tất cả mọi người và ban cho họ sự thanh tẩy không? Ông lấy thứ dầu nào để thắp đèn cho Ánh Sáng thật, *Đấng chiếu sáng muôn dân*?³⁷ Ông hát vang những khúc cầu hồn nào cho Ngài, Đấng không ngừng được ca ngợi bởi tất cả các đoàn quân trên trời? Ông có thực sự rơi lệ cho Ngài, như thể Ngài đã chết, Đấng đã khóc và làm sống lại La-da-rô đã chết không? Hay ông có than khóc cho Ngài, Đấng ban niềm vui cho tất cả và chấm dứt nỗi buồn của Ê-va không?

Tuy vậy, ta vẫn chúc phúc cho đôi tay của ông, hỡi Giô-sép, người đã chăm sóc và chạm vào đôi tay và đôi chân thần thánh và vẫn còn chảy máu của Chúa Giê-su. Ta chúc phúc cho đôi tay của ông đã đến gần vết thương nơi cạnh sườn của Thiên Chúa thậm chí trước cả Tô-ma, người tín hữu thiếu lòng tin và là nhà điều tra đáng khen ngợi. Ta chúc phúc cho miệng của ông, được thỏa mãn vô tận và kết nối với miệng của Chúa Giê-su, từ đó nó được đổ đầy Thánh Thần. Ta chúc

³⁴ Tham khảo I-sai-a 40:12 Ai dùng lòng bàn tay đo chín tầng trời, dùng cái thước mà lường xem bụi đất, lấy cân bàn cân móc mà cân thử núi đồi?

³⁵ Tham khảo Mát-thêu 7:8 Vì hễ ai xin thì nhận được, ai tìm thì sẽ thấy, ai gõ cửa thì sẽ mở ra cho.

Tham khảo Gioan 16:24 Cho đến nay, anh em đã chẳng xin gì nhân danh Thầy. Cứ xin đi, anh em sẽ được, để niềm vui của anh em nên trọn vẹn.

³⁶ Tham khảo Da-ca-ri-a 6:12 Người hãy nói với nó rằng: ĐỨC CHÚA các đạo binh phán thế này. Đây, một người mệnh danh là "chồi non" [Ανατολη, i.e. Orient, East].; từ nơi nó ở, nó sẽ đâm chồi. Nó sẽ xây Thánh Điện của ĐỨC CHÚA.

³⁷ Tham khảo Gioan 1:9 Ngôi Lời là ánh sáng thật, ánh sáng đến thế gian và chiếu soi mọi người.

phúc cho đôi mắt của ông, mắt đã áp sát đôi mắt của Chúa Giê-su, từ đó chúng nhận được Ánh Sáng thật. Ta chúc phúc cho khuôn mặt của ông, mặt đã chạm vào khuôn mặt của Thiên Chúa. Ta chúc phúc cho đôi vai của ông, vai đã mang Đấng Mang Mọi Vật trên vai mình³⁸. Ta chúc phúc cho cái đầu của ông, vì đầu đã chạm vào Chúa Giê-su, Đầu của tất cả.³⁹

Ta chúc phúc cho cả Giô-sép và Ni-cô-đê-mô, vì họ trở thành Minh Thần trước các Minh Thần, mang Thiên Chúa trên vai họ; họ trở thành những người phục vụ thần thánh trước các Luyện Thần sáu cánh, che phủ và tôn kính Thiên Chúa không phải bằng cánh, mà bằng một tấm vải liệm. Giô-sép và Ni-cô-đê-mô mang trên vai họ Đấng đứng trước mặt các Minh Thần, và khiến họ run sợ, cũng như tất cả các hàng ngũ vô hình cùng nhau mang Ngài; vì nơi nào có Giô-sép và Ni-cô-đê-mô, không phải cả hội chúng thần thánh của các thiên thần cũng tụ họp lại sao? Các Minh Thần đi trước, và các Luyện Thần chạy bên cạnh, các Ngai thần cùng nhau mang Ngài, các thần sáu cánh che phủ Ngài, những thần nhiều mắt kinh hãi khi thấy Chúa Giê-su không có thị giác trong xác thịt, các Quyền Thần cũng che phủ Ngài, trong khi các Lãnh Thần cùng hát thánh ca chúc tán. Thật vậy, tất cả các hàng ngũ thiên thần đều run sợ, kinh ngạc và kinh hoàng, và họ hỏi nhau, nói rằng:

“Điều này là gì mà lại đáng sợ, đáng kinh ngạc đến thế? Điều này là gì, nếu không phải là một cảnh tượng lớn lao và đặc biệt? Thiên Chúa vô hình, Người vốn ở trên chúng ta, những kẻ không có thân xác, nay được thấy dưới dạng một con người giữa con người, trần trụi và không có sự sống. Giô-sép và Ni-cô-đê-mô chôn cất Ngài mà lòng không sợ hãi. Đáng mà các Minh Thần hầu hạ với lòng kính sợ. Làm thế nào mà Ngài xuống thế, Đấng chưa từng rời khỏi chỗ cao? Làm sao Ngài đi ra ngoài được, Đấng luôn ở bên trong? Làm sao Ngài đặt chân đến trái đất, khi Ngài là Đấng làm đầy tất cả mọi thứ? Làm sao Ngài rời đi mà không ai nhận ra, Đấng là Thiên Chúa luôn ở cùng Cha trên cao? Chính Ngài, Đấng chưa từng xuất hiện với chúng ta vào bất kỳ lúc nào, đã xuất hiện với con người trong thân xác con người, và bầu bạn cùng con người. Làm sao Đấng Vô Hình được nhìn thấy? Làm sao Đấng Không Từ Vật Chất nhập thể làm người? Làm sao Đấng Không Có Cảm Xúc nay chịu đựng Cảm Xúc? Làm sao Đấng Phán Xét bị đưa ra xét xử? Làm sao Sự Sống ném trái cái chết?⁴⁰ Làm sao Đấng Không Thể Chứa đựng được lại nằm trong mộ? Làm sao Ngài ở trong mộ phần, Đấng chưa bao giờ rời khỏi ngai Cha? Làm sao Ngài mở cửa hang động, Đấng vốn không cần phải mở cổng trời để vào, nhưng lại mở cổng Thiên Đàng⁴¹; Đấng không đập mở cổng của cung lòng Trinh Nữ, nhưng đập tan cổng Địa Ngục⁴²; Đấng không mở cửa trước Tô-ma, nhưng mở cổng của Vương Quốc Thiên Đàng cho con người; Đấng đã giữ cửa đóng và niêm phong ngôi mộ? Làm sao Ngài được xếp vào hàng ngũ người

³⁸ Tham khảo Híp-ri 1:3 Người là Đấng dùng lời quyền năng của mình mà duy trì vạn vật.

³⁹ Tham khảo 1 Cô-rin-tô 11:3 Nhưng tôi muốn anh em biết rằng thủ lãnh của người nam là Đức Ki-tô, thủ lãnh của người nữ là người nam, và thủ lãnh của Đức Ki-tô là Thiên Chúa.

⁴⁰ Tham khảo Híp-ri 2:9 Nhưng con người đã bị thua kém các thiên thần trong một thời gian ngắn, thì chúng ta lại thấy được Thiên Chúa ban vinh quang danh dự làm mũ triều thiên, bởi vì đã cam chịu tử hình. Con người đó, chính là Đức Giê-su. Thật vậy, Đức Giê-su đã phải ném sự chết, là để cho mọi người được cứu độ, nhờ ơn Thiên Chúa.

⁴¹ Nghĩa là các cổng này luôn mở đối với Đức Ki-tô

⁴² Tham khảo Thánh Vịnh 107:16 Cửa đồng kia, Chúa đã phá tung, then sắt nọ, tay Người bẻ gãy.

chết, Đấng tự do đi lại giữa người chết?⁴³ Làm sao Ánh Sáng không bao giờ tắt xuất hiện trong bóng tối và bóng phủ của sự chết? ⁴⁴Ngài đi về đâu, Ngài xuống ngục nào, Đấng không thể bị cái chết cầm tù? Tại sao Ngài làm vậy, làm sao Ngài có thể làm vậy, và mục đích là gì cho việc Ngài xuống Địa Ngục? Có lẽ Ngài đi xuống để đưa A-đam, người đồng phạm bị kết án của chúng ta lên. Vâng, chắc chắn Ngài đi tìm kiếm người đầu tiên được tạo thành như một con chiên lạc. Không nghi ngờ gì nữa, Ngài muốn thăm cả những kẻ ngồi trong bóng tối và bóng phủ của cái chết. ⁴⁵Không nghi ngờ gì nữa, Ngài đi để giải phóng A-đam bị giam cầm và người bạn tù của ông là Eva, Đấng vừa là dòng giống vừa là Thiên Chúa của họ. Vậy chúng hãy cùng Ngài xuống, hãy tụ họp cùng Ngài, hãy nhanh chóng, hãy nhảy múa, hãy hô tụng Ngài, hãy reo hò, hãy nhanh lên, để chúng ta có thể thấy sự hòa giải của Thiên Chúa với con người, và sự giải thoát đầy ân sủng của Chúa Tể cho những kẻ bị kết án.”

Người bạn của con người đã đi mất, cùng mang theo sức mạnh và quyền uy lớn lao của mình để giải phóng những tù nhân từ thời xa xưa vốn sống trong mộ phần⁴⁶, những người mà tên bạo chúa khắc nghiệt và không thể khuất phục đã áp bức, đã chiếm đoạt và đánh cắp một cách thâm độc từ Thiên Chúa, và đã lấp đầy hang ổ địa ngục của hắn với những người từng bước đi trên dương thế. Có A-đam, tù nhân đầu tiên, người đầu tiên bị xiềng xích cầm tù và bị kết án tử hình, bị cầm tù ở nơi sâu hơn tất cả những người khác. Có A-bên, người đầu tiên bị giết và là người chôn chôn công chính đầu tiên, mẫu hình cho việc giết hại bất công của Đức Ki-tô, Người Chấn Chiên. Có Nô-a, biểu tượng của Đức Ki-tô, Người Xây Dựng con tàu lớn của Giáo Hội, người đã cứu tất cả muông thú khỏi trận lụt vô đạo nhờ Chim Bò Câu của Thánh Linh, và đã đuổi Chim Quạ đen tối quỷ dữ ra khỏi tàu. Có Áp-ra-ham, tổ tiên của Đức Ki-tô, người hiến tế, ông đã dâng lễ tế thuận lợi mà không cần giết hy tế và đao không bị vấy bẩn lên Thiên Chúa. ⁴⁷Có Isaac trong xiềng xích, người đã bị trói từ lâu bởi Áp-ra-ham, như một biểu tượng của Đức Ki-tô. Có Gia-cốp, đau buồn trong Hades bên dưới, người từng đau buồn vì Giô-xép con mình lúc tại thế. Có Giô-xép, tù nhân, người đã bị giam cầm trong nhà tù ở Ai Cập, như một biểu tượng của Đức Ki-tô, Đấng Quân Vương bị giam cầm. Có Mô-sê, trong bóng tối dưới ngục, như lần nọ khi nằm trong giỏ đan, ông đã ở trong bóng tối⁴⁸. Có Đa-ni-ên trong hang Địa ngục bên dưới, người đã

⁴³ Tham khảo Thánh Vịnh 88:5-6 thân kẻ như đã vào phần mộ, ví tựa người kiệt sức còn chi! Con nằm đây giữa bao người chết, như các tử thi vùi trong mồ mà đã bị Chúa quên đi, và không được tay Ngài săn sóc.

⁴⁴ Tham khảo Thánh Vịnh 88:7 Chúa hạ con xuống tận đáy huyết sâu, giữa chốn tối tăm, giữa lòng vực thẳm.

⁴⁵ Tham khảo Thánh Vịnh 107:10 Họ phải sống trong cảnh tối tăm mù mịt, kiếp làm than xiềng xích gông cùm;

⁴⁶ Tham khảo Thánh Vịnh 68:7 Kẻ cô thân, Thiên Chúa cho nhà cửa, hạng tù đầy, Người trả lại tự do hạnh phúc, còn quân phản nghịch phải ở nơi khô cạn.

⁴⁷ Người dâng hy tế, đã dâng Chúa một hy tế thuận lợi, hy tế cần đao mà không dùng đến đao, hy tế cần giết mà không con chiên nào bị giết

⁴⁸ Tham khảo Xuất Hành 2:4-7 Chị đưa bé đứng đằng xa để xem cho biết cái gì sẽ xảy ra cho em nó. Có nàng công chúa của Pha-ra-ô xuống tắm dưới sông, trong khi các thị nữ đi đi lại lại trên bờ. Nàng thấy chiếc thùng ở giữa đám sậy, thì sai con hầu đi lấy. Mở thùng ra, nàng thấy đứa trẻ: thì ra là một bé trai đang khóc. Nàng động lòng thương nó và nói: “Thằng này là một trong những đứa trẻ Híp-ri.” Chị đưa bé thưa với công chúa của Pha-ra-ô: “Bà có muốn con đi gọi cho bà một vú nuôi người Híp-ri, để nuôi đứa bé cho bà không?”

từng ở trong hang sư tử⁴⁹. Có Giê-rê-mi-a, như trong hố bùn⁵⁰, giờ đây nằm trong hố Địa ngục và sự suy tàn của cái chết. Ở đó trong bụng địa ngục ăn mòn tất cả còn có Giô-na, biểu tượng của Đức Ki-tô, một Giô-na vĩnh cửu và tiền vĩnh cửu, người sống mãi mãi, vâng, mãi mãi và mãi mãi. ⁵¹Có Đa-vít, tổ tiên của Thiên Chúa, người mà Đức Ki-tô đã xuất thân, theo dòng dõi thân xác con người. Nhưng tại sao tôi lại nói về Đa-vít, Giô-na, và Sô-lô-môn? Có cả Gioan nổi tiếng, người lớn hơn tất cả các nhà tiên tri, người báo trước sự rao giảng của Đức Ki-tô cho tất cả những người trong Hades, như ông đã làm ngay cả trong bóng tối của bụng mẹ mình; người đã tiên phong hai lần, người giảng dạy cho người sống và người chết, người đã được gửi từ nhà tù của Herod đến Hades, nhà tù chung của những người đã ngủ từ khi thế giới bắt đầu, cả người công chính và không công chính.

Từ đó, tất cả các nhà tiên tri và người công chính bí mật gửi lên những lời cầu nguyện không ngừng cho Thiên Chúa, xin được giải thoát khỏi nơi tối tăm và u ám đó, khỏi sự thống trị tối tăm và buồn bã của kẻ thù, và bóng tối không thể xuyên thấu và bắt tận của đêm đen. Vì vậy, một người đã nói với Thiên Chúa, *từ địa ngục con kêu cầu: xin hãy nghe tiếng con*⁵²; trong khi người khác nói, *Từ sâu thẳm con đã kêu lên với Ngài, muôn Lạy Chúa: Chúa ơi, hãy nghe tiếng con*⁵³. Lại một người nữa, *Hãy chiếu sáng mặt Ngài để chúng con được cứu*⁵⁴. Và một người khác, *Ngài ngự trên Minh Thần, hãy chiếu sáng*⁵⁵. Một người khác, *Hãy khuấy động sức mạnh của Ngài và đến cứu chúng con*.⁵⁶ Và một người khác, *Hãy để lòng thương xót của Ngài nhanh chóng đến với*

⁴⁹ Tham khảo Đa-ni-ên 6:16-23 Bây giờ, những người kia lại kéo nhau đến gặp vua và tâu rằng: “Tâu đức vua, xin đức vua biết cho rằng theo luật của dân Mê-đi và dân Ba-tư, thì mọi giới lệnh và sắc chỉ nhà vua đã ban đều bắt di bắt dịch.”¹⁷ Bây giờ, vua đành hạ lệnh, và người ta đưa ông Đa-ni-en đi quăng vào hầm sư tử. Vua lên tiếng nói với ông Đa-ni-en: “Vị thần mà ngươi bèn lòng phụng sự, chính vị ấy sẽ cứu ngươi!”¹⁸ Người ta đem một phiến đá tới đặt trên miệng hầm. Vua lấy ấn của mình và ấn của các đại thần niêm phiến đá lại để không còn thay đổi gì được nữa về vụ ông Đa-ni-en.¹⁹ Rồi vua về cung, suốt đêm không ăn không uống, cũng chẳng cho các cung phi vào hầu. Vua không tài nào chợp mắt được.²⁰ Sáng sớm tinh sương, vua đã trỗi dậy, vội vã đi ra hầm sư tử.²¹ Vừa tới gần, vua cất giọng đau đớn gọi vọng xuống ông Đa-ni-en. Vua lên tiếng nói với ông rằng: “Hỡi Đa-ni-en, người tôi tớ của Thần hằng sống, vị Thần mà ngươi bèn lòng phụng sự, có cứu được ngươi thoát khỏi hầm sư tử không?”²² Bây giờ, ông Đa-ni-en đáp lại: “Hoàng thượng, vạn vạn tuế!²³ Thiên Chúa của thần đã sai thiên sứ đến khóa hầm sư tử khiến chúng không hại được thần, bởi vì trước mặt Người, thần đã được nhìn nhận là vô tội, và, tâu đức vua, ngay trước nhan ngài, thần cũng chẳng làm điều gì ác.”

⁵⁰ Tham khảo Giê-rê-mi-a 38:6 Họ liền điệu ông Giê-rê-mi-a đi, và bỏ xuống một cái hầm nước của hoàng tử Man-ki-gia-hu, trong sân vệ binh. Họ lấy dây thừng thả ông Giê-rê-mi-a xuống. Vì trong hầm không có nước, mà chỉ có bùn, nên ông bị lún sâu.”

⁵¹ Tham khảo Xuất Hành 15:18 CHÚA là vua hiển trị đến muôn thuở muôn đời.” Chơ chữ ở đây nằm ở bản Hy Lạp, giữa Ιωνα (Jonah) và αἰών (age, eternity).

⁵² Tham khảo Giô-na Từ cảnh ngặt nghèo, tôi kêu lên ĐỨC CHÚA, Người đã thương đáp lời. Lạy Chúa, từ lòng âm phủ, con cầu cứu, Ngài đã nghe tiếng con.

⁵³ Tham khảo Thánh Vịnh 130:1 Từ vực thẳm, con kêu lên Ngài, lạy CHÚA, muôn lạy Chúa, xin Ngài nghe tiếng con. Dám xin Ngài lắng tai để ý nghe lời con tha thiết nguyện cầu.

⁵⁴ Tham khảo Thánh Vịnh 80:4 Lạy Thiên Chúa, xin phục hồi chúng con, xin tỏa ánh tôn nhan rạng ngời để chúng con được ơn cứu độ.

⁵⁵ Tham khảo Thánh Vịnh 80:2 Lạy Mục Tử nhà Ít-ra-en, Ngài là Đấng chăn giữ nhà Giu-se như chăn giữ chiên cừu, xin hãy lắng tai nghe! Ngài là Đấng ngự trên các thần hộ giá

⁵⁶ Tham khảo Thánh Vịnh 80:3 xin giải sáng hiển linh cho dòng dõi Êp-ra-im, Ben-gia-min và Mơ-na-se được thấy. Xin khơi dậy uy dũng của Ngài, đến cùng chúng con và thương cứu độ.

chúng con, vì chúng con rất thấp. ⁵⁷Một người khác, *Hãy cứu linh hồn con khỏi địa ngục sâu thẳm nhất.* ⁵⁸Lại một người nữa, *Lạy Chúa, xin đưa linh hồn con ra khỏi địa ngục.* ⁵⁹Và một người khác, *Đừng bỏ linh hồn con vào Hades*⁶⁰. Và một người khác, *Hãy mang con ra khỏi sự thối rữa, Ôi Thiên Chúa của con*⁶¹.

Nghe những lời cầu xin này, Thiên Chúa đầy lòng thương xót quyết định mở rộng tình yêu của Ngài đối với nhân loại không chỉ cho những người sống trong thời Ngài và sau này, mà còn cho những người trước khi Ngài đến bị giam giữ trong Hades, ngồi trong bóng tối của cái chết⁶². Vì vậy, cũng như Thiên Chúa Ngôi Lời đã đến thăm con người trong xác thịt thông qua thân xác mang linh hồn, Ngài cũng đã xuất hiện cho những linh hồn không có thân xác trong Địa Ngục qua linh hồn không tỳ vết và mang Thiên Chúa của Ngài—không có thân thể, nhưng không mất đi thần tính của Ngài.

Vậy hãy nhanh chóng xuống Hades trong một hành trình tưởng tượng, để chúng ta có thể thấy làm sao ở đó, Thiên Chúa cuối cùng cũng chế ngự tên bạo chúa mạnh mẽ nhất với quyền uy tuyệt vời và với tia chớp rực rỡ của Ngài, như cả một đội quân, dễ dàng khuất phục hàng ngũ bộ binh bất tử; Đức Ki-tô Cửa Ngõ⁶³ đã tiên phong phá vỡ những cánh cửa không có lối thoát ở chốn tăm tối, và đã phá tan những cổng bằng đồng vững chãi bằng cây Thánh Giá từ gỗ⁶⁴; đã đập tan những thanh sắt ngàn năm bởi những chiếc đinh đóng lên xác thịt mình, đã làm tan chảy những xiềng xích như sáp tan chảy trước ngọn lửa bằng những gông cùm trên đôi tay Ngài, và đã đâm thấu trái tim không bởi xác thịt của tên bạo chúa mà nên bằng ngọn giáo đã đâm thấu cạnh sườn thần thánh của Ngài. Ở đó Ngài đã phá vỡ sức mạnh của cây cung⁶⁵, khi trên cây cung của Thánh Giá, đôi tay thần thánh của Ngài đã bị kéo căng từng sợi gân như dây cung. Vì vậy, nếu chúng ta theo Đức Ki-tô trong im lặng, chúng ta sẽ thấy ngay nơi Ngài trói tên bạo chúa, nơi Ngài treo đầu của hắn lên cao, thấy Ngài san bằng nhà tù của hắn và dẫn các tù nhân ra, thấy Ngài giẫm đạp con rắn, và nơi Ngài trưng bày đầu của nó, thấy Ngài giải phóng A-đam và nâng cao E-va, thấy Ngài phá vỡ bức tường ở giữa⁶⁶, nơi Ngài đã kết án con rồng tàn nhẫn, thấy Ngài

⁵⁷ Tham khảo Thánh Vịnh 79:8 Tội tiền nhân, xin Chúa đừng nhớ mãi mà trừng phạt chúng con. Xin dủ lòng thương mau đến giúp, vì chúng con đã khổ quá nhiều.

⁵⁸ Tham khảo Thánh Vịnh 86:13 vì tình Chúa thương con như trời như biển, Ngài đã kéo con ra khỏi vực thẳm âm ty.

⁵⁹ Tham khảo Thánh Vịnh 30:4 Lạy CHÚA, từ âm phủ Ngài đã kéo con lên, tường đã xuống mồ mà Ngài thương cứu sống.

⁶⁰ Tham khảo Thánh Vịnh 16:10 Vì Chúa chẳng đành bỏ mặc con trong cõi âm ty, không để kẻ hiểu trung này hư nát trong phần mộ.

⁶¹ Tham khảo Giô-na 2:7 Con đã xuống tận nền móng núi non, cửa lòng đất đã cài then chốt con mãi mãi. Nhưng Ngài đã đưa sự sống của con lên khỏi huyết, lạy ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa của con.

⁶² Tham khảo Thánh Vịnh 107:10 Họ phải sống trong cảnh tối tăm mù mịt, kiếp làm than xiềng xích gông cùm; Lu-ca 1:79 soi sáng những ai ngồi nơi tăm tối và trong bóng tử thần, dẫn ta bước vào đường nẻo bình an

⁶³ Tham khảo Gioan 10:7 Tôi là cửa. Ai qua tôi mà vào thì sẽ được cứu. Người ấy sẽ ra vào và gặp được đồng cỏ

⁶⁴ Xem 42

⁶⁵ Tham khảo Thánh Vịnh 76:4 Chính tại đó, Người bẻ gãy cung tên, khiến mộc gươm đao, mọi vũ khí.

⁶⁶ Tham khảo Ê-phê-xô 2:14 Thật vậy, chính Người là bình an của chúng ta: Người đã liên kết đôi bên, dân Do-thái và dân ngoại, thành một; Người đã hy sinh thân mình để phá đổ bức tường ngăn cách là sự thù ghét;

thiết lập những chiến thắng không thể khuất phục, nơi Ngài giết chết Cái Chết, chúng ta Ngài phá tan sự hư hỏng mục ruỗng, và phục hồi con người về phẩm giá ban đầu của mình.

Vì vậy, chính Ngài, Đấng mà hôm qua đã từ chối sự trợ giúp của các quân đoàn thiên thần trong công nghiệp của mình, đã nói với Phê-rô, “Người sẽ cấp ngay cho Thầy hơn mười hai đạo binh thiên thần!”⁶⁷ thì hôm nay cùng với uy nghiêm xứng hợp với Thiên Chúa, như là một vị Chiến Binh và là Chúa Tể, đã bằng cách chết đi vào nơi sâu thẳm của cái chết và Địa Ngục để đổi đầu với tên bạo chúa chết chóc, cùng với Ngài là các quân đoàn bất tử của những binh lính không có thân xác và các hàng ngũ vô hình; và không chỉ mười hai đầu, mà là ngàn ngàn vạn vạn⁶⁸—những Thiên Thần, Tổng Lãnh Thiên Thần, Quyền Thần, Ngai Thần, Luyến Thần sáu cánh, Minh Thần nhiều mắt, và tất cả các đội quân trên trời—cùng hộ tống, phục vụ, và hát vang lời ca chúc tán cho Đức Ki-tô là Chúa Tể và là Vua của họ; họ đi cùng không như những chiến binh đồng hành (không thể nghĩ vậy được! vì Đức Ki-tô toàn năng cần gì đội quân hỗ trợ mình kia chứ?), mà vì cả bốn phận và khao khát của họ muốn đứng gần Thiên Chúa và là Chúa Tể của mình. Đứng giữa họ là những người mang giáo mác trung thành, những binh sĩ bộ binh sắc bén, và những người mang quyền trượng nhanh nhẹn sẵn sàng vâng theo mệnh lệnh thần thánh của Chúa Tể, những người mà chỉ cần một cử chỉ từ Chúa Tể, sẽ nhanh chóng vượt qua nhau với lòng nhiệt thành và sự nhanh nhẹn thần thánh, và ngay lập tức thực hiện hành động theo lệnh của Ngài, và đặt mình trong chiến thắng chống lại các hàng ngũ kẻ thù của tên bạo chúa. Vì vậy, họ đã xuống, vội vã và lao về phía Thiên Chúa và Chúa Tể của họ, hướng tới các nơi cư ngụ dưới lòng đất của những người đã ngủ say từ thời đại quá khứ, ẩn sâu dưới lòng đất, để mang ra các tù nhân và những người đã ngủ say từ khi thế giới bắt đầu.

Khi sự hiện diện sáng ngời của đoàn tùy tùng thần thánh của Chúa Tể đến nơi ở vốn không có ánh sáng mặt trời, tối tăm và mù mịt của Hades, với những hang động và hầm ngục, hang hốc và hang sâu, Gabriel, vị chỉ huy trưởng, đi trước tất cả—bởi vì ngài thường mang tin vui cho con người—và như một tổng lãnh thiên thần và tướng quân, đã ra lệnh mạnh mẽ, vang dội, và như tiếng sư tử cho các quyền lực thù địch, nói rằng: *Hãy cất cao hơn nữa các cửa đền của người, hỡi các hoàng tử!*⁶⁹ Sau ngài, tổng lãnh thiên thần Michael kêu lên, *Và hãy cất cao lên, hỡi những cửa đền miên trường!* Sau đó, các Dũng Thần nói, *"Lui bước đi, hỡi những kẻ giữ công vô pháp!"* Rồi các Quyền Thần nói, với đầy uy nghi mạnh mẽ, *"Hãy tan rã đi, hỡi những xiềng xích không thể phá vỡ!"* Và một người khác, *"Hãy hổ thẹn đi, hỡi những kẻ thù địch!"* Một người khác nữa, *"Hãy sợ hãi đi, hỡi những tên bạo chúa vô pháp!"* Và cũng như trước trận chiến của một đội quân vô cùng đáng sợ và không thể bị tổn thương, vô cùng mạnh mẽ, đầy quyền bính và khả hoàn, một nỗi kinh hoàng nhất định và đầy run sợ, sự hoảng loạn và nỗi sợ đau đớn đã phủ

⁶⁷ Tham khảo Mát-thêu 26:53 Hay anh tưởng là Thầy không thể kêu cứu với Cha Thầy sao? Người sẽ cấp ngay cho Thầy hơn mười hai đạo binh thiên thần!

⁶⁸ Tham khảo Đa-ni-ên 7:10 Từ trước nhan Người, một sông lửa cuộn cuộn chảy ra. Ngàn ngàn hầu hạ Người, vạn vạn túc trực trước Thánh Nhan. Tòa bắt đầu xức, sổ sách được mở ra.

⁶⁹ Tham khảo Thánh Vịnh 24:7-9 Hỡi cửa đền, hãy cất cao lên, cao lên nữa, hỡi cửa đền cổ kính, để Đức Vua vinh hiển ngự vào. Đức Vua vinh hiển đó là ai? Là ĐỨC CHÚA mạnh mẽ oai hùng ĐỨC CHÚA oai hùng khi xuất trận. Hỡi cửa đền, hãy cất cao lên, cao lên nữa, hỡi cửa đền cổ kính, để Đức Vua vinh hiển ngự vào.

lên những kẻ thù của một vị vua không thể chinh phục, cũng vậy điều này đã xảy ra với những kẻ ở Hades khi Đức Ki-tô đến bất ngờ với thế giới dưới lòng đất, điều này xảy ra như một tia chớp bất ngờ từ trên cao, làm mù mắt của các quyền lực thù địch chốn Địa Ngục, khi họ nghe thấy những giọng nói sấm sét vang dội, và các đội quân thiên thần ra lệnh, nói rằng:

*"Hãy cất cao lên nữa những cửa đền của ngươi, hỡi các hoàng tử! Hãy nâng cao cửa đền của ngươi! Không chỉ mở chúng, mà hãy nhổ sạch chúng lên từ những nền móng của mi và loại bỏ chúng, để chúng không bao giờ bị đóng lại nữa. Hãy cất cao lên nữa những cửa đền của ngươi, hỡi các hoàng tử! Không phải vì Chúa Tể đang ở đây không thể, ngay cả với những cánh cửa đóng kín, tự mình bước vào khi Ngài muốn, mà bởi vì như những nô lệ trốn chạy, Ngài đã giao cho ngươi nhiệm vụ này, hãy nâng lên, loại bỏ, và đập tan các cửa vĩnh cửu; vì thế Ngài không ra lệnh cho những người bình thường trong các ngươi, mà cho những người được các ngươi coi là hoàng tử, nói rằng, *Hãy cất cao lên nữa những cửa đền của ngươi, hỡi các hoàng tử!* 'Hoàng tử,' chứ không phải bất kỳ ai khác trong số các ngươi; vì thực sự cho đến giờ ngươi đã cai trị tàn độc những người đang ngủ từ thời đại xa xưa, thì từ giờ ngươi sẽ không còn là hoàng tử của họ nữa, cũng không của bất kỳ ai khác, mà chỉ của chính ngươi—nhưng không phải ngay cả của chính ngươi. Hãy cất cao cửa lên! vì Đức Ki-tô, Cánh Cổng Từ Trời, đã gần kề. Hãy dọn đường cho Ngài, Đấng sắp hạ bước vào vùng tối của Địa Ngục—Danh Ngài là ĐỨC CHÚA⁷⁰; và ngay cả các lối ra khỏi những cánh cổng của cái chết đều thuộc về ĐỨC CHÚA⁷¹. Chính ngươi đã tạo ra những lối vào của cái chết, nhưng Ngài đã đến để tạo ra các lối ra từ đó; vì thế: *Hãy cất cao lên nữa những cửa đền của ngươi, hỡi các hoàng tử!* Hãy nâng chúng lên, và đừng chậm trễ! Hãy nâng chúng lên, vội vã lên nào! Hãy nâng chúng lên, và đừng chờ đợi! Vì nếu ngươi nghĩ rằng ngươi có thể trì hoãn, chúng ta sẽ ra lệnh cho cùng những cổng đó được nâng lên mà không cần đến tay ngươi, chúng ta đồng thanh, *Hãy cất lên nào, hỡi các cánh cổng vĩnh cửu!*"*

Ngay khi các đội quân trên trời kêu lên, thì ngay lập tức các cánh cổng được nâng lên, ngay lập tức các xiềng xích và thanh chắn bị phá vỡ, ngay lập tức các then chốt rơi xuống, ngay lập tức nền móng của nhà tù rung chuyển, ngay lập tức các lực lượng thù địch bỏ chạy—chạy va vào nhau, đâm lên nhau mà chạy, vừa chạy vừa kêu lớn tiếng để những đồng bọn cùng lần trốn. Chúng hoảng sợ, run rẩy, ngạc nhiên, sững sờ, bối rối, choáng váng và tê liệt, bối rối và rùng mình sợ hãi. Một kẻ đứng với miệng mở to, một kẻ khác giấu đầu vào giữa đầu gối, một tên khác nữa nằm sấp mặt xuống đất, một tên thì đứng cứng như xác chết, số thì bị bắt bởi nỗi sợ hãi, số thì nằm bất động và nhợt nhạt, trong khi lũ còn lại trốn sâu hơn vào bên trong. Ở đó Đức Ki-tô đã điên cuồng xử trảm những kẻ mạnh mẽ, ở đó chúng bị Ngài làm cho chao đảo, ở đó chúng mở miệng⁷², và nói:

⁷⁰ Tham khảo Thánh Vịnh 68:5 Hãy hát mừng Thiên Chúa, đàn ca kính danh Người, hãy dọn đường cho Đấng ngự giá đăng vân. Danh Người là ĐỨC CHÚA; trước Thánh Nhan, hãy vui mừng hớn hờ.

⁷¹ Tham khảo Thánh Vịnh 68:21 Thiên Chúa chúng ta là Thiên Chúa cứu độ, lối thoát khỏi tay thần thuộc quyền của ĐỨC CHÚA.

⁷² Tham khảo Kha-ba-cúc 3:14 Ngài phóng tên bắn vỡ đầu thủ lãnh của chúng, đang khi chúng reo hò, kéo đến như vũ bão để đánh đuổi tôi đi như thể sắp ăn tươi nuốt sống kẻ khốn cùng trong nơi trú ẩn. Ngài mở lối cho chiến mã của Ngài vào biển cả, giữa ba đào cuộn cuộn nước mênh mông.

"Đức Vua vinh hiển đó là ai?⁷³ Ai là Đấng Vĩ Đại này, đáng đã đến cùng với đạo binh to lớn như vậy, đáng thực hiện ở đây những kỳ diệu lớn lao đến thế? Đức Vua vinh hiển đó là ai, người hiện đang làm rung động trong Địa Ngục những điều chưa từng xảy ra trong Địa Ngục? Ai là người mang ra các tù nhân của mọi thời đại?⁷⁴ Ai là người giơ tay hủy hoại quyền lực và niềm kiêu hãnh bất diệt của chúng ta?"

Rồi các lực lượng của Chúa Tể đáp lại họ, nói rằng:

"Người có muốn biết ai là Đức Vua vinh hiển này không? Thiên Chúa mạnh mẽ và hùng mạnh, Chúa Tể vô song, đầy quyền năng, và bất bại trong mọi trận chiến.⁷⁵ Đây là Đấng đã xua người đi và trục xuất người khỏi các vòm trời, hỡi các bạo chúa khốn khổ và tội lỗi! Đây là Đấng đã nghiền nát đầu của các con rồng của người trong nước sông Giô-đan⁷⁶. Đây là Đấng đã công khai chế giễu người bằng Thập Tự, chiến thắng người, và gây thương tích chết người cho người.⁷⁷ Đây là Đấng đã trói buộc người trong xiềng xích, và ném người vào vực thẳm tối tăm.⁷⁸ Đây là Đấng sẽ trục xuất và tiêu diệt người trong ngọn lửa vĩnh cửu của Gehenna. Vì vậy, đừng trì hoãn, đừng chần chừ, mà hãy nhanh chóng, và đưa ra những người mà cho đến giờ người đã nuốt chửng một cách tàn nhẫn; vì quyền lực của người bây giờ đã bị bãi bỏ, bạo quyền của người đã chấm dứt, sự kiêu ngạo của người đã bị nghiền nát một cách khốn khổ, sự ngạo mạn của người đã bị chấm dứt, sức mạnh của người bị giảm đập và tiêu diệt."

Khi các lực lượng của Chủ Tể đã nói những điều này với các lực lượng thù địch, họ tiến tới. Một số người đào nền móng của nhà tù, những người khác đuổi theo các lực lượng thù địch chạy trốn từ các gian ngoài vào sâu hơn. Những người khác đi khắp nơi và tìm kiếm qua các khe hở, buồng giam, và hang động, trong khi những người khác nữa mang tù nhân bị cầm giữ đến cho Chúa Tể, họ được mang đến từ nhiều nơi khác nhau. Một số trói buộc tên bạo chúa, trong khi những người khác giải thoát các tù nhân của mọi thời đại. Một số ra lệnh, trong khi những người khác nhanh chóng thực hiện chúng. Một số chạy trước Chúa Tể khi Ngài đi vào sâu hơn, trong khi những người khác đứng bên cạnh Ngài như Thiên Chúa và là Đức Vua khai hoàn của họ.

Trong khi những điều này, và thậm chí nhiều điều hơn nữa, đang xảy ra trong Hades và lan truyền khắp nơi trong cõi ấy, và khi mọi thứ đang trong sự náo động và xáo trộn động trời, vì sự hiện diện của Chúa Tể sắp đặt đến tận cùng của các đầm lầy thấp nhất; thì A-đam, người đầu tiên được tạo ra và đầu tiên bị giam giữ trong tất cả mọi người, bị xiềng xích chặt hơn tất cả những người khác, nghe thấy tiếng bước chân của Chúa Tể đang tiến về phía các tù nhân, và

⁷³ Tham khảo Thánh Vịnh 24:8,10 Đức Vua vinh hiển đó là ai? Là ĐỨC CHÚA mạnh mẽ oai hùng ĐỨC CHÚA oai hùng khi xuất trận. Đức Vua vinh hiển đó là ai? Là Chúa Tể cân khôn: chính Người là Đức Vua vinh hiển.

⁷⁴ Xem 46

⁷⁵ Xem 73

⁷⁶ Tham khảo Thánh Vịnh 74:13 chính Ngài đã ra oai xẻ đôi lòng biển, trên làn nước biếc, Ngài đập vỡ sọ thường luồng;

⁷⁷ Tham khảo Cô-lô-xê 2:15 Người đã truất phế các quyền lực thần thiêng, đã công khai bêu xấu chúng, đã điệu chúng đi trong đám rước khai hoàn của Người. Đề phòng lối sống khắc khổ theo thuyết "các quyền lực vũ trụ".

⁷⁸ Tham khảo Giu-đa 6 Những thiên thần đã không giữ địa vị của mình, nhưng rời bỏ nơi mình ở, thì Người dùng xiềng xích mà giam giữ họ đời đời trong nơi tối tăm, để chờ phán xét trong Ngày lớn lao.

nhận ra âm thanh của chúng khi Ngài đi quanh nhà tù⁷⁹, và quay về phía tất cả các tù nhân cùng ông từ thời đại trước, và nói:

"Tôi nghe thấy tiếng bước chân của ai đó đang tiến về phía chúng ta; và nếu Ngài thực sự đã hạ mình đến nơi này, chúng ta sắp được giải thoát khỏi xiềng xích của mình: nếu chúng ta thực sự thấy Ngài ở đây với chúng ta, chúng ta sẽ được giải thoát khỏi Địa Ngục."

Khi A-đam nói những điều này và những điều tương tự với tất cả các đồng tù của mình, Chúa Tể đã đến với họ, cầm trong tay vũ khí chiến thắng là Thánh Giá. Khi nhìn thấy Ngài, A-đam, người đầu tiên được tạo ra, đắm ngực vì sốc, và kêu lên với tất cả những người đang ngủ từ thời quá khứ, "Thiên Chúa tôi ở cùng tất cả anh em!" Và Đức Ki-tô trả lời với A-đam, "Và ở cùng thần trí của ngươi." Rồi Ngài nắm lấy tay ông và đỡ ông đứng dậy và nói:

*"Tỉnh giấc đi, hỡi người còn đang ngủ!
Từ chốn tử vong, trỗi dậy đi nào!
Đức Ki-tô sẽ chiếu sáng ngươi!"*⁸⁰

Ta là Thiên Chúa của ngươi, người đã vì ngươi mà trở thành con trai của ngươi—vì ngươi và hậu duệ của ngươi—người hiện đang nói và với quyền uy ra lệnh cho các tù nhân, 'Hãy đi,' và nói cùng những người đang trong bóng tối, 'Hãy xuất hiện đi nào,'⁸¹ và nói cùng những kẻ đang ngủ, 'Hãy trỗi dậy.' Một lần nữa ta nói với ngươi, *Tỉnh giấc đi, hỡi người còn đang ngủ*: vì ta đã không tạo ra ngươi để ngươi bị giam cầm trong Địa Ngục. *Từ chốn tử vong, trỗi dậy đi nào*: vì ta là Sự Sống của người phàm.⁸² Hãy trỗi dậy, tạo vật của ta; hãy đứng dậy, dáng hình của ta, vốn được tạo ra theo hình ảnh của ta.⁸³

"Nào đứng dậy! Ta đi khỏi đây; ⁸⁴vì chúng ta là một thể duy nhất, không thể tách rời—ngươi ở trong ta, và ta ở trong ngươi. ⁸⁵Vì ngươi, ta, Thiên Chúa của ngươi, đã trở thành con trai của ngươi; vì ngươi, ta là Chúa Tể đã nhận lấy thân xác của ngươi⁸⁶; vì ngươi, ta, đáng ở trên cả các tầng trời, đã đến trên mặt đất, và cùng đi xuống dưới lòng đất⁸⁷; vì ngươi, vốn là người phàm, ta

⁷⁹ Tham khảo Sáng thế 3:8 Nghe thấy tiếng ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa đi dạo trong vườn lúc gió thổi trong ngày, con người và vợ mình trốn vào giữa cây cối trong vườn, để khỏi gặp mặt ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa

⁸⁰ Tham khảo Ê-phê-xô 5:14

⁸¹ Tham khảo I-sai-a 49:9 để nói với người tù: "Hãy đi ra", với những kẻ ngồi trong bóng tối: "Hãy ra ngoài." Như bày chiên, chúng sẽ được nuôi ăn trên các nẻo đường, sẽ gặp được đồng cỏ trên mọi đồi hoang.

⁸² Tham khảo Gioan 11:25 Đức Giê-su liền phán: "Chính Thầy là sự sống lại và là sự sống. Ai tin vào Thầy, thì dù đã chết, cũng sẽ được sống

⁸³ Tham khảo Phi-líp-phê 2:7 nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân sống như người trần thế.

⁸⁴ Tham khảo Gioan 14:31 Nhưng chuyện đó xảy ra là để cho thế gian biết rằng Thầy yêu mến Chúa Cha và làm đúng như Chúa Cha đã truyền cho Thầy. Nào đứng dậy! Ta đi khỏi đây!"

⁸⁵ Tham khảo Gioan 17:21 để tất cả nên một, như Cha ở trong con và con ở trong Cha để họ cũng ở trong chúng ta. Như vậy, thế gian sẽ tin rằng Cha đã sai con.

⁸⁶ Xem 83

⁸⁷ Tham khảo Ê-phê-xô 4:10 Đấng đã xuống cũng chính là Đấng đã lên cao hơn mọi tầng trời để làm cho vũ trụ được viên mãn.

cũng trở thành như một người phạm tứ cố vô thân, người tự do giữa kẻ chết⁸⁸; vì người, người bị trục xuất khỏi một khu vườn, ta đã bị phản bội bởi người Do Thái trong một khu vườn⁸⁹, và trong một khu vườn đã bị đóng đinh.⁹⁰

“Hãy nhìn vào mặt ta, mặt đã bị khắc nhỗ, để ta có thể phục hồi hơi thở ban đầu của người.⁹¹ Hãy nhìn vào gò má ta, gò má đã bị tát lấy tát để, để ta có thể nắn lại hình dạng hư hại của người theo hình ảnh thuở ban sơ. Hãy nhìn vào lưng ta, lưng đã nhận roi vọt, để ta có thể gỡ bỏ gánh nặng của tội lỗi người, thứ đè nặng trên lưng người.⁹² Hãy nhìn vào tay ta, tay đã bị đóng đinh vào Cây tốt lành, để đền thay cho người, kẻ đã đưa tay ra để hái Cây ác ôn. Hãy nhìn vào chân ta, chân đã bị đâm thủng⁹³ và đóng đinh vào Cây, để đền thay cho người, kẻ đã chạy đến Cây ác ôn.

“Vào ngày thứ sáu, người đã bị trục xuất; vì vậy vào ngày thứ sáu, ta đã làm việc để phục hồi của người và mở lại cửa Thiên Đàng.⁹⁴ Ta đã ném mặt đắng vì người, để ta có thể chữa lành người khỏi niềm vui đắng cay của trái ngọt kia. Ta đã ném giấm chua, để ta có thể trung hòa chén chết chóc cay đắng và không tự nhiên này. Ta đã chấp nhận miếng bọt biển, để ta có thể xóa bỏ chữ viết tay từ tội lỗi người gây nên.⁹⁵ Ta đã chấp nhận que sậy,⁹⁶ để ta có thể kiện toàn sự giải thoát cho nhân loại. Ta đã ngủ trên Thập Tự và bị đâm vào cạnh sườn bởi ngọn giáo, thay cho người đã ngủ trong Thiên Đàng và tạo Eve từ cạnh sườn của người. Cạnh sườn của ta chữa lành nỗi đau của cạnh sườn người, giấc ngủ của ta sẽ kéo người ra khỏi giấc ngủ trong mộ, ngọn giáo của ta đã ngăn chặn thanh kiếm cố tìm mọi cách chống lại người.⁹⁷

“Nào đứng dậy! Ta đi khỏi đây. Ta đã đuổi người khỏi Thiên Đàng, nhưng ta sẽ không đưa người trở lại chốn ấy, mà đến nơi vàng thiên quốc. Ta đã cản người khỏi Cây Sự Sống thuở xưa, nhưng này, ta đây, Sự Sống thật, hiện đang hoàn toàn hợp nhất với người. Ta đã đặt các Minh Thần để giữ người khỏi Vườn Địa đàng như một tên nô lệ⁹⁸, nhưng nay ta sai các Minh Thần cúi

⁸⁸ Tham khảo Thánh Vịnh 88:5-6 thân kẻ như đã vào phần mộ, ví tựa người kiệt sức còn chi! Con nằm đây giữa bao người chết, như các tử thi vùi trong mồ mà đã bị Chúa quên đi, và không được tay Ngài săn sóc.

⁸⁹ Tham khảo Gioan 18:1 Sau khi nói những lời đó, Đức Giê-su đi ra cùng với các môn đệ, sang bên kia suối Kít-rôn. Ở đó, có một thửa vườn, Người cùng với các môn đệ đi vào

⁹⁰ Tham khảo Gioan 19:41 Nơi Đức Giê-su bị đóng đinh có một thửa vườn, và trong vườn, có một ngôi mộ còn mới, chưa chôn cất ai.

⁹¹ Tham khảo Sáng Thế 2:7 ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa lấy bụi từ đất nặn ra con người, thổi sinh khí vào lỗ mũi, và con người trở nên một sinh vật.

⁹² Ba sự khổ nạn đầu tiên được kể lại ở đây, theo thứ tự ngược lại, so với điều được tiên tri trong I-sai-a 50:6 Tôi đã đưa lưng cho người ta đánh đòn, gò má cho người ta giạt râu. Tôi đã không che mặt khi bị mắng nhiếc phỉ nhổ.

⁹³ Tham khảo Thánh Vịnh 22:17 quanh con bầy chó đã bao chặt rồi. Bọn ác đó trong ngoài vây bủa, chúng đâm con thủng cả chân tay,

⁹⁴ Vaillant lưu ý rằng việc đặt tội lỗi của Adam và việc trục xuất khỏi Thiên đường vào thứ Sáu là điều thường thấy trong các tác phẩm văn học thứ kinh, đặc biệt là trong Truyền thuyết thứ kinh về Mười hai ngày thứ Sáu.

⁹⁵ Tham khảo Cô-lô-xê 2:14 Người đã xóa sổ nợ bất lợi cho chúng ta, sổ nợ mà các giới luật đã đưa ra chống lại chúng ta. Người đã hủy bỏ nó đi, bằng cách đóng đinh nó vào thập giá.

⁹⁶ Tham khảo Mác-cô 15:36 Rồi có kẻ chạy đi lấy một miếng bọt biển, thấm đầy giấm, cắm vào một cây sậy, đưa lên cho Người uống mà nói: “Đề xem ông Ê-li-a có đến đem hân xuống không.”

⁹⁷ Tham khảo Sáng Thế 3:24 Người trục xuất con người, và ở phía đông vườn Ê-đen, Người đặt các thần hộ giá với lưỡi gươm sáng lóe, để canh giữ đường đến cây trường sinh.

⁹⁸ Xem 97

đầu trước người như một vị thần⁹⁹. Người đã chạy khỏi nhan Thiên Chúa như một kẻ trần truồng, nhưng này, hiện giờ người đã ẩn giấu trong người Thiên Chúa bị lột trần. Người đã mặc chiếc áo da đáng xấu hổ¹⁰⁰, nhưng ta, Thiên Chúa của người, mặc chiếc áo thấm đẫm máu của xác thịt người.

“Vậy hãy trỗi dậy, hỡi tất cả các người, hãy đi khỏi đây, đi từ sự mục nát đến sự không hư nát, hãy đi từ cái chết đến sự sống. Hãy trỗi dậy, hãy đi khỏi đây, đi từ bóng tối đến ánh sáng vĩnh cửu. Hãy trỗi dậy, hãy đi khỏi đây, đi từ nỗi đau buồn đến niềm vui. Hãy trỗi dậy, hãy đi khỏi đây, đi từ ách nô lệ đến tự do, từ nhà tù đến Giê-ru-sa-lem thiên quốc¹⁰¹, từ xiềng xích đến Thiên Chúa, từ sự chật hẹp đến niềm vui của Thiên Đàng, từ cõi đất thấp đến cõi trời cao. Vì chúng ta đã chết và đã sống lại, để ta có thể là Thiên Chúa của cả người chết và kẻ sống.¹⁰²

“Vậy hãy trỗi dậy, hãy đi khỏi đây; vì Cha trên trời của ta đang chờ đợi con chiên lạc; chín mươi chín con chiên¹⁰³, các thiên thần, đang chờ đợi thời điểm khi A-đam, người đồng vai đồng vế của họ, sẽ đứng dậy, khi người sẽ lên cao và trở về với Thiên Chúa. Một chiếc ngai thần thiên đã được đặt sẵn, và những người mang nó lên cao đã sẵn sàng và chờ đợi, phòng cưới đã được trang bị, các thức ăn ngon được dọn ra, các lầu vĩnh cửu và biệt thự được xây dựng, các kho báu của phước lành được mở ra, vương quốc của thiên đàng đã được chuẩn bị từ thuở tạo thiên lập địa¹⁰⁴. *Những điều tốt đẹp mà mắt chưa từng thấy, tai chưa từng nghe, cũng chưa từng đi vào lòng người, đã được dọn sẵn cho nhân loại.*”¹⁰⁵

Khi Chúa Tể đã hoàn thành những lời này và những lời tương tự, A-đam, người đã hợp nhất với Ngài, đã trỗi dậy cùng với Ngài; và Eve cũng đã đứng dậy cùng với họ; và nhiều thân thể của các thánh đã ngủ từ thời đại trước cũng đã đứng dậy¹⁰⁶, và rao giảng Sự Phục Sinh của Chúa Tể vào ngày thứ ba; điều mà chúng ta, những người tin tưởng, hãy vui vẻ đón nhận, nhìn thấy, và ôm chặt lấy nó; hãy nhảy múa với các thiên thần, hãy chúc tụng cùng các tổng lãnh thiên thần, và tôn vinh Đức Ki-tô, người đã nâng chúng ta lên từ sự mục nát: vinh quang và quyền lực thuộc về Ngài, cùng với Cha không có khởi đầu của Ngài, và Thánh Thần trọn thánh, trọn lành, và ban ra sự sống, bây giờ và luôn mãi, cho đến muôn thuở muôn đời. Amen."

⁹⁹ Tham khảo Thánh Vịnh 82:6 Ta đã phán: Hết thảy các người đây đều là bậc thần thánh, là con Đấng Tối Cao,

¹⁰⁰ Tham khảo Sáng Thế 3:21 ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa làm cho con người và vợ con người những chiếc áo bằng da và mặc cho họ.

¹⁰¹ Tham khảo Ga-lát 4:26 Còn Giê-ru-sa-lem thượng giới thì tự do: đó là mẹ chúng ta

¹⁰² Tham khảo Rô-ma 14:9 vì Đức Ki-tô đã chết và sống lại chính là để làm Chúa kẻ sống cũng như kẻ chết.

¹⁰³ Tham khảo Mát-thêu 18:12 “Anh em nghĩ sao? Ai có một trăm con chiên mà có một con đi lạc, lại không để chín mươi chín con kia trên núi mà đi tìm con chiên lạc sao?”

Tham khảo Lu-ca 15:4 “Người nào trong các ông có một trăm con chiên mà bị mất một con, lại không để chín mươi chín con kia ngoài đồng hoang, để đi tìm cho kỳ được con chiên bị mất?”

¹⁰⁴ Tham khảo Mát-thêu 25:34 Bấy giờ, Đức Vua sẽ phán cùng những người ở bên phải rằng: “Nào những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn cho các ngươi ngay từ thuở tạo thiên lập địa.

¹⁰⁵ Tham khảo 1 Cô-rin-tô 2:9 Nhưng, như đã chép: Điều mắt chẳng hề thấy, tai chẳng hề nghe, lòng người không hề nghĩ tới, đó lại là điều Thiên Chúa đã dọn sẵn cho những ai mến yêu Người.

¹⁰⁶ Tham khảo Mát-thêu 27:52: Mô tả bật tung, và xác của nhiều vị thánh đã an nghỉ được trỗi dậy

THE RESURRECTION

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

